

OD REDAKCJI

W czasach, gdy czasopisma naukowe są udostępniane w wersji elektronicznej, coraz mniej publikuje się w tradycyjnej, papierowej formie. A przecież korzystanie z artykułu zapisanego na papierze pozwala „smakować tekst”, cieszyć się nim, nadto odbierać go zmysłami dotyku i powonienia. Bezpośredni kontakt z wydrukowanym artykułem ma wielkie znaczenie. „Rocznik Komisji Nauk Pedagogicznych” ma wersje tradycyjną i elektroniczną. Internet pozwala szybko sprawdzić, co jest nowego na rynku wydawniczym, ale uniemożliwia „smakowanie tekstu”. Komitet Redakcyjny będzie się starał utrzymać obydwie formy publikacji.

Na szczęście „Rocznik Komisji Nauk Pedagogicznych” zamknął już etap przejścia od czasopisma wyłącznie Komisji Nauk Pedagogicznych PAN — Oddział w Krakowie, do otwartego dla wszystkich, którzy prowadzą badania naukowe zgodnie z metodologią pedagogiczną czy historyczno-oświatową. Należy tu wyraźnie podkreślić, że czas regionalnego czasopisma naukowego nie oznaczał, że było ono gorsze. Na pewno pojęcia „regionalne” nie rozumiano jako „prowincjonalne”. W Unii Europejskiej zabiega się o zakwalifikowanie do grupy regionalnych, gdyż to nie tylko wyróżnia, ale i nobilituje. Podstawowym kryterium przy kwalifikowaniu artykułu do druku jest jego naukowość, oparcie o badania eksperymentalne, oryginalność. Wśród książek z zakresu pedagogiki coraz trudniej znaleźć publikacje prawdziwie badawcze, a gdy już je odnajdziemy, to są nimi drukowane prace doktorskie lub rozprawy habilitacyjne. Z tego to powodu należy utrzymać doktoraty i habilitacje, bo one ozdabiają polską naukę pedagogiczną (o ile nie ma wynaturzeń, oczywiście za zgodą profesorów z tytułem).

Podobnie, jak w poprzednich tomach, tak i w 67. prezentujemy artykuły z zakresu historii wychowania, pedagogiki i pedagogiki specjalnej. Na pewno są to artykuły dobrze opracowane naukowo, a przez to poszerzające naszą znajomość nauczania i wychowania, życia społecznego i rodzinnego. Można wyróżnić dwa wiodące obszary badawcze, bo na takie badania jest zapotrzebowanie. Pierwszy związany jest z osobą nauczyciela, od kształcenia po pracę zawodową. Drugi dotyczy pedagogiki specjalnej, różnych jej działów. Autorami są osoby z uznanym dorobkiem naukowym, nie tylko ze szkół akademickich, ale i państwowych zawodowych oraz niepublicznych.